

*
Meglátogatottok

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyváron.Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyváros, 1901. november 21.

A leányzó alszik. . .

Néhány szó a megyei gazdasági egyesületről.

Ugy rémlett előttem, mintha Hontmegye gazdaközönsége és különösen annak intelligensebb osztálya hosszú idő óta mély álomba volna szenderülve, avagy nem birna érzéssel oly tevékenység, illetve intézmény iránt, mely első sorban saját, közvetve azonban a haza javát van hivatva előmozdítani.

Az ország valamennyi megyéjében létezik gazdasági egyesület, melynek feladata első sorban a helyi viszonyokhoz képest a gazdaközönség érdekeit előmozdítani; másodsorban azonban általános, az egész országra kiható közgazdasági kérdésekkel foglalkozni.

A jelzett két iránybani működést a gazdasági egyesületek vagy az országos magyar gazdasági egyesület, vagy a földművelésügyi minisztérium útján szokták gyakorolni. Sajnos, Hont vármegyében erre teljesen elvagyunk maradvány, és sem az egyik, sem a másik irányban évek során át életjelt nem adott magáról, pedig a ki a megyei gazdasági viszonyokat ismeri, nem fogja kétségbevonhatni, hogy gazdaságunk úgy a földművelés, mint az állattenyésztés, valamint a szőlő

és gyümölcsművelés, nemkülönben az állati termékek iparszerű értékesítése terén annyira elvan maradva, mint talán az ország egy megyéjében sem.

De ez nem is csoda! mert hiszen a fellendülés és a modern gazdálkodási módszerek életbe léptetésére többnyire a gazdasági egyesületek szokták megadni az első lökést; megyénkben pedig ezen intézmény egyáltalában nem, vagy csak névleg létezik.

Ez az oka, hogy gazdaközönségünk nélkülözni kénytelen minden előnyököt, melyeket az ország többi megyéinek birtokosai gazdasági egyesületeik útján a kormány részéről élveznek. Nálunk nincsenek állatdíjazások, melyek a gazdát a tenyésztés fejlesztésére buzdítanak; mert az illetékes állami állatfelügyelő a földművelésügyi minisztérium által hasonló célra megyénként följajánlott összegeket, gazdasági egyesület mint arra hivatott közeg működése nélkül nem tudja értékesíteni. Mi nem élvezzük a takarmányszállításokra vonatkozó díjkedvezményeket, mert nincs közegünk, mely a szükséges igazolványt kiállítja; az állami mének elhelyezésének célszerűbb beosztásáról senki sem gondos-

kodik; paraszt mintagazdaságnak a megye területén való létesítése végett egy lépést sem tettünk; szóval míg más megyékben a földművelési miniszter atyai gondoskodása üdvös és meglepő eredményeket produkál a gazdaság minden ágában: addig Hont megye gazdaközönsége egy arra hivatott közvetítő közeg hiányában ettől teljesen elszigetelten és magára hagyva áll.

A vallásügyi miniszter legújában 16 új gazdasági iskola föllállítását tervezi; ki fogja az ilyen iskola elnyeréseért megyénkben a szükséges lépéseket megtenni? A vándorfelolvasások jótékony hatását szintén kénytelenek vagyunk nélkülözni. Más megyék a gabona és állattenyésztés és minden a gazdaközönséget érdeklő közgazdasági kérdésekben illetékes gazdasági egyesületük útján kifejtik tevékenységüket; mi pedig úgy élünk, mintha kiskorúságra volnánk kárthatva, hogy érdekeinkről mások gondoskodjanak.

Valóban szegénytelen és türehtelen állapot, hogy a gazdaközönségre nézve ilyen válságos időben, az intelligens és vezetésre hivatott egyének közönye és tét-

Szerelem és babona.

Irta: Szánthó Árpádné.

— Érdekes faluban volt dolgom a mi nap — szólalt fel Aladár a kályha előtti karosszékéből mialatt cigarettáját a tűzbe dobta.

Képzelnék el egy nagy bolond községet, 800 házzal és egyetlen utcával.

A házak sora hegyoldalban nyilegyenesen húzódik, oly hosszúra, hogy egyik vége a másiktól egy óra járás a rossz kövezeten. A szomszéd községbe hamarabb ér az ember.

Az utca előtt Duna ág nyulik. E víz és a hegy miatt nem terjeszkedik a falu szélességben.

Ha valaki megátkozna a községet azzal, hogy szakadjon rá a hegy, vagy öntse el a vizet, nem is mondana valószínűtlen dolgot.

Az intelligens keresztény vendéglősnek, kinél szálláson voltam, hogy boldogtalan legyen, nincs szüksége ez átokra. Elég bajt okozott házában a szerelem és babona.

— Szerelem és babona? Ah! ez érdekes, — kiáltott fel Flóra. — Csak egy percig mesélj nekem.

— Szegény asszonyka egy asztalhoz sietett,

meggyújtotta a szamovárt alatta a szeszt, sorba rendezte a eszszéket és nyalánkságokat s azután visszaült a kályha elé, két menyecske vendége közé, kik úgy bámulták a tűzfénylő körülövezett Aladárt, mint valami jelenséget, mely jóslóni készül.

Kint tombolt a novemberi vihar s bár alig múlt négy óra, egészen sötét lett.

— Ne gyujtsunk lámpát? — kérdi a háziasszony vendégeitől.

— Ne még, — szolt egy csillogó szemű menyecske. — E tűzfény épp alkalmas a mesemondáshoz. Azután meg a szerelem amugy is világit, a babona meg a sötétséget szereti.

— Brávó, nagyságos asszonyom! — szolt Aladár. — Csak hogy: „nem mese ez, gyermek.”

Kompon mentem át a községbe. Hűvös, de tiszta csillagos októberi est volt.

A komp-kikötőnek épp által irányában van a vendéglő, hová siettem.

Az urias külsejű, feltűnően bágyadt modoru és szomoru arcu vendéglős köszönet után szó nélkül nyitotta ki az egyetlen vendégszobát.

Érezve, hogy kitűnő étvágyam lesz, kis tisztálkodás után az étterembe siettem, ha ugyan annak lehet nevezni a három ab-

lakos helyiséget, hol már ült egy-két urféle ember.

Paprikás halat hoztak, melyről tudom, hogy az ilyen viz melletti helységekben kitűnően készítik.

Hölgyeim! tanulják meg, hogy a ponty vagy csuka hagymás levében ne por alaku, de egész szép piros paprika följön magjával együtt, melytől felséges ize lesz a halászlének.

Piros bort ittam hozzá. A rózsapiros étel és italtól rózsás kedvem lett.

Talán ilyen hangulatra vágyott a szomoru arcu vendéglős is, ki leült egy asztalhoz, bort töltött magának s fejét kezére támasztá.

A cigánynak jó kotta volt a vendéglős arca, mert elég érzéssel rikatták a hagedűt:

Rózsai, Rózsai, mi bajod,
Nem akarsz szólni. . .

— Papa, papa! — E szavakkal tipegett be egy arany fűrtös gyönyörű leányka s mire a vendéglőshöz ért, picit szájának két végé pityergéshez konyult.

— Ugye, mindjárt megjön a mama, hogy elaltassa lluskát?

A szomoru férfi kebléhez ölelte a fűrtös fejek-két, hogy elhaltatassa, de a gyer-

lensége folytán megyénknek nélkülöznie kell oly egyesületi áldásos működését, mely mondhatni az ország összes megyéiben a modern gazdasági tudomány teljes hatalmával egyesít magában a helyi és az országos közgazdasági kérdések célszerű megoldását felölelő tevékenységet.

Nem tudom, létezik-e megyénkben gazdasági egyesület, de ha létezik, akkor a gazdaközönség érdekében, azokat, kik ez idő szerint annak vezetésére volnának hivatva, arra kérem: álljanak félre és adják át helyeiket olyanoknak, kik át tudják érezni a gazdasági egyesületeknek a mai súlyos gazdasági viszonyok közti nagy hivatását s egyszersmind kellő buzgalommal és akaraterevel rendelkeznek arra nézve, hogy ezen magas tiszthivatás betöltése a gazdasági egyesület keretében megvalósíttassék.

Haydin Károly.

Ipolyság, november 21.

A választott megyeatyák. Hortvármegye törvényhatósági bizottsága választott tagjainak 1902-ik évre összeállított névjegyzékét alábbiakban közöljük:

1. Apát-Marót Bérczy Kálmán körjegyző, Krupecz István ev. lelkész, Schulez Sámuel ev. lelkész, Ivánka Oszkár orsz. gy. képviselő, Bertan János földbirtokos. 2. Bakabánya Szlávy Pál magánzó, Longauer Kálmán dr. orvos, Czompó Ede várm. tisztviselő. 3. Baráti Bedros Alajos földbirtokos, Márton Ferenc dr. állami tisztviselő, Szokoly Károly utmester, Alkér Antal gazdatiszt, Jakus Sándor földész. 4. Bárt Sztankay Aba dr. gyógyszerész, Rosenfeld Zsigmond dr. járás orvos, Stibló Agoston plebános, Kolpaszky Danó dr. orvos, Rózsa Zsigmond dr. körorvos, Kiszely János körjegyző. 5. Be-

rencsfalu Gyürky Dezső vm. tisztviselő, Pongrácz Géza magánzó, Weisz Zsigmond plebános, Welvart Adolf dr. járási orvos, ifj. Gál György uradalmi erdész, Paczolay Gusztáv ügyvéd. 6. Nagy Csalmia Horváthy Albert földbirtokos, Méhes József földbirtokos, Terstyánszky Ferenc nyug. alezredes, Ravasz József földbirtokos. 7. Egeg Thuránszky Béla körjegyző, Kudora János plebános, Ivánka Zsigmond földbirtokos, Vizslajszky Károly plebanos, Vilczek Vilmos gróf jogtudor. 8. Füzés-Gyarmat Medgyesy Sándor ny. kir. tisztviselő, Juhász Lajos ev. ref. lelkész, Markó István kir. tisztviselő, Karácsonyi László gazdatiszt, id. Kleinkauf Károly földbirtokos. 9. Hegybánya. Martinyi István kir. tisztviselő, Gerő Gusztáv kir. tisztviselő, Tirscher József kir. tisztviselő, Litassy János esp. plebános, ifj. Jankovich Béla földbirtokos, Fuchs János ev. lelkész. 10. Ipolyság Baráti Ferenc földbirtokos, Helmbacher Nándor kir. tisztviselő, Zanoletty Károly községi bíró. 11. Kis-Gyarmat Kallós János ügyvéd, Markovics Jenő kir. tisztviselő, Kovács József esp. plebános, Nagy Lajos dr. körorvos, Fodor Vilmos dr. várm. tisztviselő. 12. Korpona Plaehy Gyula városi tisztviselő, Baumert Ottó városi tisztviselő, Machovics Izidor apát plebános, Knezovics János tiszti ügyész. 13. Litva Czobor László vm. tisztviselő, Kauffmann Alber erdőmester, Poljakovics Iván ny. plebános, Pehatsek Artur esp. plebános, Novotny János plebános, Schmid Artur erdőbíró. 14. Lukanénye Totovics Kálmán vm. tisztviselő, Freeska Sámuel ny. körjegyző, Stur Pál ev. lelkész, Horch Oszkár vm. tisztviselő, Gregus Gyula ev. lelkész, Drozd Pál plebános. 15. Nagy-Maros Donáth Szilárd ügyvéd, Hollady Nándor községi jegyző. 16. Palást Zmeskall György földbirtokos, Laky Károly nyug. ezredes, Pongrácz Elemér képviselőházi tisztviselő, Vajda Pál földbirtokos, Varju Sándor plebános. 17. Szalka Nyáry Alfons báró várm. tisztviselő, Szajkó Gáspár földbirtokos. 18. Szobelléb Solyomi Lajos gazdatiszt. 19. Kovács S. Endre dr. vm. főorvos, Szabó Dávid körorvos, Farkas Géza gazdatiszt, Keeskeméthy Géza kir. tisztviselő.

20. Szénavár Fuchs Samu ev. lelkész, Lange Pál kir. erdész, Halmay László vm. tisztviselő, Kramár Pál dr. orvos, Csizmár Márton plebános, Kraffszky Ferenc, erdőgondnok. 21. Szokolya Bory Tivadar községi jegyző, Nagy István ev. ref. lelkész, Kádár Kálmán ügyvéd, Prizender Armin gazdász, Verebes István alsó id. földész. 22. Felső-Zsember Farkas Rezső vm. tisztviselő, Zlatnyánszky Ernő plebános, Bernát Sándor ev. lelkész, Rajner Géza dr. kórházi és körorvos, Nándory Pál vm. tisztviselő, Brestyenzky Alajos gazdatiszt.

A h é t r ő l.

— **Lits Gyula** vármegyénk főispánja, mint székfoglaló beszédében is jelezte, vármegyénk közönségének érületével összeforrt és társas életünk minden mozzanatában családijával együtt élénken részt venni óhajt. E célból a főispáni család már meg is kezdte helybeli látogatásait. Két ízben náluk már fényes ebéd volt, melyen a főispán, a méltóságos asszony és a bájos házi kisasszony a legnagyobb szeretettel méltósággal teljesítették a háziuri hönöröket.

— **A főispán vizsgálaton.** Vármegyénk főispánja Lits Gyula e hó 18-án titkársa Soltész István dr. kíséretében megvizsgálta a vármegye főpénztári hivatalát, mely alkalmával egy a pénzkezelés pontossága, valamint az ellenőrzés, könyvelés és számféjtés szakszerűsége és példás rendje fölött, egy a hivatal vizsgálatnál szintén jelen volt Czobor László alispánnak, mint a megvizsgált tisztviselőknek teljes elismerését nyilvánította. Ugyancsak megvizsgálta e hó 20-án a központi járási szolgabírói hivatalát, ahol ugyancsak teljes megalégedésére mindent rendben talált.

— **Házasság.** Szlancsok Imre e hó 18-án kötött házassági frigyét Gönczöl Lillával, Gönczöl Gáspár leányával Ipolyságon.

— **Z b i s k ó** Alajos egri kir. törvényszéki jegyző e hó 19-én lépett házasságra Salamon Julis-

mek kiszabadította magát az ölelő karokból s könyvtől ragyogó kék szemével az apja arcába nézett s úgy esiesergett tovább.

— A Nani azt mondja, hogy a mama nem jön meg soha, mert Ottó bácsihoz ment lakni. De az nem igaz, mert Ottó bácsi egyszer megharapta a mamát és a mama sirt és...

A gyermek csacsogó szájaeskáját befogta az apai kéz s evezette, talán hogy elaltassa a hűtlen anya helyett.

Jó kedélyhangulatomnak vége lett s mentem szobám felé, hogy lefeküdjem.

Elhaladva az asztalok mellett, hallom egy fiatal embernek lelkesült szavait:

— Mindent feláldozott azért, akit szeret. Micsoda szív!

— Egy másik asztalnál ily véleményben voltak:

— Otthagyni a gyermekét! micsoda szív! A harmadik asztalnál a férfit kárhóztatták, ki buslakodik a helyett, hogy elégtételt venne.

— Szobámban egy idős parasztasszony hozta az ágyamat tisztába. Barázdás arcán könnyek pergették végig.

— Nem készíthettem előbb a nyughelyét, tekintetes uram, mert hát nagy bajt

csinált a menyem, hogy elszökött hazulról, — szólt a szegény asszony könnyeit törölve.

Éjjel mentek a kompos láttá.

Mindig is mondtam a fiamnak, nem jó lesz abból, hogy az uraság vendége, az a nyalka huszártiszt unos-untalan itt lábatlankodik a szép asszony körül. Mert hát szép egy fehérszemély az istentelen, hogy messze földön nincs párja.

— Most minden gond, dolog reám szakadt, pedig hát van bajom elég, amióta megrontott a boszorkány.

— Miféle boszorkány? — kérdém.

— A néném boszorkány, — szólt, — itt lakik a falu végén. Megrontott, mert megnyertem a pörét a jussomhoz. Azt mondta akkor, hogy vigyázzak magamra, mert bajt csinál nekem; és kis idő múlva olyan-sima uton, mint ez a padló ni, feldőlt egy szekér és hogy épp arra mentem, hát rám esett.

Nem törött el kéröm semmim, csak járni nem tudtam.

— A fiam orvost hozatott, de az nem tudott a bajomhoz.

Elhivattam a tudós asszonyt, — az is boszorkány. Összezsapta a kezét, mikor vizsgált.

— Jaj! — aszongya — én nem segíthetek, lelkem, magán, mert az, aki megrontotta, a főboszorkány köztünk és ez ellen nem véhetek. Hanem annyit mondhatok, hogy egy esztendő és egy nap múlva fog tudni járni, ha ezt az orvosságot beveszi.

— Ugy is lett. Egy esztendő és egy nap múlva csoszogtam, de mivelhogy nehezen ment, kocsira ültem és bementem a városba doktorhoz.

Az is összezsapta két kezét, mikor lo-szálltam a kocsiról.

— De sokan voltak, asszonyonéném! — szólt. — Annyi ember ült a kocsiján, hogy csoda, hogy elbirták a lovak.

— Nem volt azon, kéröm, más, mint én, meg a kocsis; hanem a néném boszorkány, már megint az tett valamit.

Sötét gyanutól eltelve kérdém:

— És micsoda orvos volt az?

— Nem volt az, kéröm, tanútt doktor, de értett az mindenhön.

— Baj minden háznál van, néni, — szóltam, hogy véget vessek a sok beszédnek.

— Mindenütt, de legtöbb nálunk, — szólt s jó éjt kívánva, kicsoszogott az ajtón.

Baj az, hogy a legtöbb ember így gon-

kával, Salamon Arnold uradalmi erdőmester leányával Perőcsényben.

C s á s z k a. Lajos pozsonyi kir. pénzügy igazgatósági segédtitkár e hó 23-án szombaton vezeti oltárhoz aráját Herczeg Mariskát, Herczeg Vince városi jegyző leányát Ipolyságon.

— **Miniszeri vizsgálat.** A helybeli kir. pénzügyigazgatóság ügyvitelét a napokban vizsgálta meg Vass Tamás pénzügyminiszeri osztálytanácsos.

— **Uj megyebizottsági tagok.** Hőfőn e hó 18-án tartották meg Füzes-Gyarmaton és Szobellében a megyebizottsági tagokra nézve a pótválasztást. Füzes-Gyarmaton *Rapcsák* József ottani uradalmi intézőt, Szobellében *Stefcsik* Gábor ottani tanitót választották meg.

— **Erzsébet királyné emléke.** Martirhalált szenvedett nagyasszonyunk Erzsébet királyné emlékére az ipolysági polgári leányiskola tantszűléte e hó 19-én délután fél 1 órakor emlékülnevet rendezett, melyen nagy közönség vett részt.

— **Uj lapszerkesztő.** Az „Esztergom és Vidéke” kiváló tehetségű szerkesztője, *Munkácsy* Kálmán sajnálatos elhunytával a lap ismét méltó kezékbe kerül. *Kempelen* Farkas fővárosi hírlapíró, a ki *Mezarthum* pszeudonim alatt igen kedves, és kedvelt poétája a költészet barátainak, — lett ugyanis az „Esztergom és Vidéke” lapjaink szerkesztője. *Kempelen* Farkas, kit *Vitálisék* és *Rajnerék* rokonai révén városunkban is előnyösen ismernek, már át is vette a lap szerkesztését.

— **Szabados Béla — az Opera karmestere.** Most, hogy a m. kir. Operaház igazgatói székét *Mader Roul* karmester, mint helyettes, tölti be, az egyik karmesteri állás valószínűleg megüresedik, a melyre jelöltként sűrűn emlegetik fővárosi lapjaink *Szabados* Béla zeneiális zeneszerzőnk, zeneakadémiai tanár nevét is. *Szabados*, aki zeneműveivel már nem egy jelentős sikert aratott már, határozott nyeresége volna az Operának.

— **Bankett.** A „Gondűző” asztaltársaság *Veress* Gyula díszelnök tiszteletére e hó 16-án az asztaltársaság hivatalos helyiségében sikerült

társas vacsorát rendezett, melyen a nagyszámban megjelent tagokon kívül, városunk több előkelősége is részt vett. A felköszöntők sorát *Fáy* Zoltán a társaság elnöke kezdte meg a díszelnökre emelvén poharát; utána *Árva* József jegyző a vendégeket üdvözölte, mire a díszelnök a társaságot étette. *Bello* Árpád alelnök felköszöntőjében a hetedik nagy hatalom: a sajtó jelenlevő képviselőjét *Halász* Ferencet üdvözölte. Felszólalt még *Halász* Ferenc, *Herczeg* Vince, *Gibele* János és *Schömann* Gyula. A társaság a késő éjjeli órákban vidám hangulatban oszlott szét a szombati viszontlátásig, a mikor a társaság agilis díszelnöke *Veress* Gyula vendégeli meg a társaság összes tagjait.

— **Elnökválság a zsidó hitközségben** Mult számukban hírt adtunk róla, hogy a satuskvó zsidó hitközség elnöksége *Himmeler* Sándorrral élén a husadóból kifolyólag lemondott. A hitközségben meglehetősen zavart idézett elő a lemondás és majdnem mindennap tartanak értekezletet a tisztikar választása ügyében — Elnökjelöltként *Wilheim* Károly dr. ügyvédet emelgetik.

— **Egy kis statisztika.** A fővárosi és vidéki hírlapok hírlásak a gondviselésnek azon jótéteményeért, a melylyel kezükbe adta azt a néhány vadállatot, a melyek állítólag Komáromból szabadultak el, és hol itt, hol ott szereznek tiszteletet maguknak. Azóta mindennap megjelenik néhány hír a lapokban, összetépett szerencsétlenségekről, és az ember megdöbben, ha látja, hogy ennyivel szaporították e vadak a halandóság %-át. Eddig 329 embert téptek össze a vadak, hölgyeket és urakat vegyest, és félt, ha a belügyminiszter nem korlátozza a tudósító urak képzeletét hivatalosan, — úgy nem marad élő ember a Felvidéken, aki e — légből kapott — menaszéria viselt dolgait az utókornak megénekelné.

— **A fenevad nyom.** Az „Esztergom és Vidéke”-ben olvassuk ezt a tréfás apróságot: A „tigrisekre vadászó első hazai nimród társaság” egy rókán és nagy szamu nyulon kívül még egy zsákmányt ejtett, amelyet azonban kissé nehéz körül írni. Tudományosan kifejezve egy modern koprolit az és bár a régi hagyományokat gyakran tiporják ma lábbal, ezt az egyet nem lenne célszerű. Megállapították a hely színén, hogy ez a biztos jel nyilvánvalóan tigrisnek, vagy oroszulánynak a jelenlétét bizonyítja, mert

a logika szerint is minden okozat okot tételez fel; csak azt kellene tisztázni, hogy melyik hát a kettő közül. Ovatosan becsomagolva felküldték a biztos jelet, *Seráknak*, a budapesti állatkert igazgatójának, hogy mint szakértő, döntsön a vitás kérdésben. Ez eddig tény. Most következik egy bonmot melyet — bár nem teljesen szalonképes — sikerült volna miatt nem birunk elhalgatni. A küldő urak arra kérték *Serákot*, hogy táviratilag válaszoljon nekik csak annyit, hogy *tigris*, vagy *oroszlány*? A válasz már meg is érkezett volna, de tartalma kissé váratlan volt, mert eképen hangzott: — *drótos tót.*

1600. 1901. tkv. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak ismeretlen tartózkodású *Wagner* Béláné sz. Rónai Irma végrehajtást szenvedett elleni 512 kor. 28 fil. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó *Hidvég* község 387. sztkjvben foglalt *Wagner* Déláné sz. Rónai Irmára irt 1. sor. 1138. hrsz. 80 korona becsértékű uj hegyi szőlő a 417. sztkjvben 1. sor. 1148. hrsz. 8 korona becsértékű ujhegyi szőlő a 469. sztkjvben 1. sor. 1426. hrszám 5 korona becsértékű présház a 469. számú sztkjvben 2. sor. 1430 hrsz. 5 korona becsértékű présház a 470 sztkjvben 1. sor. 1146. hrsz. 12 korona becsértékű ujhegyi szőlő. a 170. sztkjvben 2. sor. 1147. hrsz. 8 becsértékű ujhegyi szőlő a drégely palánki 39. sztkjvben 1. sor. 816 hrsz. 430 korona, 2. sor. 830. hrsz. 68 korona, 3. sor. 846. hrsz. 116 korona. 4. sor. 565. hrsz. 12 korona, a dr.-palánki 49. sztkjvben 5. sor. 1884. hrsz. 16 kor, a dr.-palánki 39. sztkjvben 6. sor. 1930. hrsz. 40 korona, a dr.-palánki 39. sztkjvben 7. sor. 2124. hrsz. 1

dolgozik, az együgyű és az eszes is, s elmondja a költővel: „Nincs a teremtésben vesztes, csak én.”

Ha lenne oly sugár, melylyel beláthatnánk a családok titkaiba, nem cserélgetnénk el a magunk baját a máséval.

Álmomban különös képet láttam.

Egy lombdus magas hegy oldalán sűrűn nyargaló boszorkányok nyüzsögtek. Fölöttük gyönyörű szerelmes pár csókolozott a holdfényben. Ezek mögött, a lombos háttérrel összeolvadva, két szarvu ember szomorú arcát láttam. Aranyhaju gyermekfej, mint egy korona lebegett e csoportkép felett.

Könnytől csillogó nagy kék szemek a magasba néztek, pici ajakának szélei síráshoz görbültek s e panaszos hangon mondott szavak tölték be a léget:

— Ugy-e, megjön a mama, hogy elaltassa Ilukát?

Másnap, amint bevégeztem hivatalos dolgomat a község házában, a jegyző marasztalt azzal, hogy holnap bucsu lesz, ismerjem meg az ünneplő népet, a ringó járása, piros harisnyás és cipellős, rövid selyemszoknya lányokat, menyecskeket.

— Zajos bucsuk vannak itt, — szolt —

nagyon is zajos, mert még mindig emberéletbe kerül.

— Talán bizony engem szánt áldozatnak, hogy ugy marasztal.

— Csak jellemezni akartam a népet, — szolt a mosolygó jegyző. — Szilaj vér van bennük, a kés mindjárt kezügyében van, mint az olasznak a tör.

Minap a falu legszebb menyecskeje futott be hozzám az irodába s magára zárta az ajtót.

Ne tessék kérem nevetni, az ura kergette őt késsel.

A feleségemmel sok bajom volt miatta, ma is azt hiszi, hogy légyott volt a dolgban.

— Miből él az a sok szegény ember?

— szoltam a dunaparti viskókra mutatva.

— Orozva halász Gyakran előnti őket a víz. A község telket ajánlott nekik a hegyoldalra, de ők inkább újra építik viskóikat, mert élelmük így ingyen kerül a vízből.

Minap egy parasztnak 70 éves szolgálja megmérgezte magát szénkénnel, melylyel a szőlőt szókták fecskendezni.

Egész életén át mindig a más akaratát követnie. Nemrég elővette már a betegsége és a koldulás szélén állott.

El-eljárt a temetőbe, valahányszor sirtástak, odaállt a gödör szélére és ott morgogta az imádságát, hogy bárcsak halna meg e percben és dőlné bele abba a jó lakásba, hol megtalálná a békét, mit idefent nem ismert.

De a halál csak nem jött érte; mert hamarabb elpusztulnak a trónok örökösei, mint a kemény munkával küzdő falusi ember.

Erőszakkal ment el. Most már nyugszik és talán egy elvet vall Szólónnal, hogy halála előtt senki sem lehet boldog.

Ismét este lett mire a komphoz értem *Kocsim* a tulsó oldalon várt, s miközben vígan tovarobogott velem, még egyszer visszanéztem a gyönyörű panorámába.

Magas lombos hegynek sötét háttéréből élesen válnak el fehér házacskák s a karsu piros torony

A Duna-ág felszíne csendes, mint a tó; ezernyi csillagot ölel szelíden kobelegre.

Semmi zaj, mintha álomba volna merülve még a szenvedés is; pedig hát a béke angyalát nem látom lebegni sehol.

korona, a dr.-palánki 39. sztkvben † 8. sor. 1963. hrsz. 20 korona, a dr.-palánki 1107. sztkvben Drajkó János nevére irt és † 1. sorszám 1970. hrsz. 8 korona, a dr.-palánki 552. számú sztkvben Wágner Bélánéra $\frac{1}{4}$ és Duló Botka Máriára, Horváth Botka Rozál és Botka Jánosra $\frac{3}{4}$ -ed részben irt † 1. sorsz. és 1806. hrszám 5 korona. és † 2. sorsz. 739. hrsz. 56 korona törvényes becsértékű ingatlanok

1901. évi december hó 6. napján dél-előtti 9 órakor Hidvégen és 1901. évi december 6 napján d. e. 11 órakor Dr.-Palánkon a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett becsáron alul el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent nevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszék mint tkvi hatóság Ipolyságon. 1901. augusztus 27-én.

Szalay kir. bír. helyett:

László
kir. törvsz. bír.

1173. 1901. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy a Vida János végrehajtható Bankó János és neje végrehajtást szenvedő elleni 340 korona, tőke és jár iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Apát-Marót község 162 sztkvben Bankó János és neje szül. Zsuzska Zsuzsanna nevére álló a I. 1-7. sorszámú ingatlan Apát-Marót községben 1901. évi december hó 11-ik napjának délelőtti 9 órájkor 1254 kor. megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele

mellett becsáron alól is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, s 90 nap alatt három egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint fent nevezett község előljáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszék tkvi hatóság

Ipolyságon, 1901. szeptember 4-én.

Oravecz Béla
kir. törvsz. bír.

Hirdetés.

A szaltnyai fürdő és savanyuviz források Ipolyságon, december hó 3-ik napján d. e. 9 órakor a nagy fogadóban nyilvános magán árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Kikiáltási ár 25450 korona.

Bánatpénz 2000 korona.

Vevő a vételár $\frac{1}{3}$ -át 8 nap alatt, a vételár hátralékot esetleg 4 év alatt tartozik 5 % kamatokkal együtt két részletben kifizetni.

Legtöbbet ígért vevővel rendes szerződés fog köttetni s a birtokba vétel a szerződés jóváhagyása után történik.

Az árverési feltételek az árverés előtti napokon ugyanott megtekinthetők, valamint Csábrágon az urad. erdőhivatalnál.

Nagyróce, 1901. november 10.

Mihalik Dezső
urad. ügyész.

2 3

Egy teljesen új, kitűnő hangverseny
ZONGORA
jutányos áron, szabadkezből eladó.
Bővebbet
Schmidl Mórnál Ipolyságon.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

A valódi Réthy-féle pemetefü-cukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszerárakban kapható:

Ipolyság:
Berkó István
gyógyszertárában.

„Foncière” Pesti biztosító intézet, Budapesten.

Tisztelettel értesítjük a m. t. közönséget, hogy
főügynökségi irodánkat,

mely eddig a Kinszky-féle 117. számú házban volt elhelyezve, f. év november 1-től kezdve Fő-ut 166. szám alá a Baginyi-féle házba helyeztük át.

Biztosításokat elfogadunk bármely ágazatban és azt a legpontosabban és lelkiismeretesen eszközöljük.

Tisztelettel

„Foncière” Pesti biztosító intézet
Ipolysági főügynöksége.

1-3

Szőlővessző eladás.

Méltóságos gróf Breuner Ágost örökösei garam-kissallói és nagypesteki szőlőgazdaságában nagyobb mennyiségű hazai és amerikai

sima és gyökeres szőlővessző

kerül eladásra az 1901. év őszén és 1902. év tavaszán.

Árak ezrenként 4 koronától felfelé.

Bővebb felvilágosítással szolgál

az uradalmi pincekezelőség
Garam-Kis-Sallón.